

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 869/2024
09.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене радње из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радојице Трајковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К. бр. 84/23 од 21.03.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 40/24 од 24.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радојице Трајковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К. бр. 84/23 од 21.03.2024. године и Вишег суда у Краљеву Кж1. 40/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К. бр. 84/23 од 21.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене радње из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и изречена му је условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, како је то ближе одређено изреком првостепене пресуде, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1. 40/24 од 24.04.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Радојице Трајковића и пресуда Основног суда у Рашкој К. бр. 84/23 од 21.03.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радојица Трајковић (иако у поднетом захтеву бранилац наводи да побија само првостепену пресуду, из образложења захтева произлази да побија обе правноснажне пресуде) због повреде

закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепенм суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против који је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости означава нумерички да предметни захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, који представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања означене повреде, бранилац оспорава чињеничне закључке суда везане за поступање како окривљеног тако и полицијског службеника критичном приликом, износећи сопствену верзију догађаја, сопствену оцену изведених доказа другачију од оне дате у побијаним пресудама и на својим чињеничним закључцима заснива и свој став да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела за које је оглашен кривим, чиме суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Имајући у виду одлуку овог суда, а крећући се у оквиру правца и обима побијања у поднетом захтеву за заштиту законитости, став изражен у одлуци Врховног касационог суда Кзз 984/2020 од 06.10.2020. године није од утицаја на другачију одлуку суда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић